

[Christmas Møller.]

Andersen alle Tegn paa Rædsel: at man kunde tænke sig et Forbud i en saadan Retning! Vi for vort Vedkommende ønskede lige saa lidt Forbud her som andetsteds, vi overlader til den gamle Demokrat, den højtærede Justitsminister, at excellere i sligt; men der er Grund til at fremhæve, at da der var et Omraade, hvor det virkelig kunde være af Interesse ikke at have noget Forbud, afviste han det meget skarpt.

Den Bestemmelse, der gælder angaaende de frivillige Korps, og som de frivillige Korps, navnlig Akademisk Skyttekorps, som har Tjeneste ogsaa om Hverdagen, har vendt sig imod, idet de har krævet, at Medlemmerne uden for Tjenestetiden skulde have Ret til at bære Uniform, naar de fra Tjenesten var nødt til at gaa til deres Arbejde, den Bestemmelse opretholdes, og ethvert Forsøg fra mine Meningsfællers og min Side paa at faa den ændret er mislykkedes. Vi har ved Underændringsforslag Nr. 1 til Forslaget i den Skikkelse, det har efter Ændringsforslaget, stillet Forslag om, at de frivillige Korps skulde behandles redeligt og rimeligt, og da man ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget eller som Bilag til Betænkningen har aftrykt Overenskomsten mellem Staten og de frivillige Korps, beder jeg om Formandens Tilladelse til nogle korte Citater af denne Overenskomst, som vi har faaet tilstillet som et ikke fortroligt Dokument, i hvilket Krigsministeriet refererer Forholdet saaledes:

„Det er tilladt Medlemmerne af Akademisk Skyttekorps, Københavns Skytteforenings Rekyllkorps, Kongens Livjægerkorps, Københavns Amts Skyttekorps og Motorordonnanskorpset samt disses Musikkorps at bære Uniform under Deltagelse i Øvelser samt paa Vejen direkte fra Bopæl til Øvelsesplads og fra Øvelsesplads direkte tilbage til Bopælen.

Det er endvidere tilladt tjenstgørende Medlemmer af Akademisk Skyttekorps, for hvem det er nødvendigt umiddelbart efter Morgenøvelsens Afslutning at gaa til privat Manuduktion, at bære Uniform under denne paa Betingelse af, at de umiddelbart efter Manuduktionens Ophør begiver sig direkte til deres Bopæl og altsaa ikke færdes i Uniform paa Universitetet eller andre offentlige Lærestalter.“

Det er, siger man, for ikke at ophidse, for at anderledes tænkenes paa Universitetet og Polyteknisk Lærestalt ikke skal blive irriteret over at se alle disse Uniformer. Nu er der jo gaaet en Aarrække, uden at vi, der dog en Gang imellem har haft noget

med Universitetet at gøre, har mærket nogen Irritation. Der er jo for Resten saa meget, der kan irritere en her i Livet. Naar jeg ser paa Ministerpladserne, kan det saamænd godt irritere mig, at de Herrer sidder der nu paa 6te Aar, og den Irritation synes jeg egentlig ogsaa der er god Grund til, og naar jeg ser paa mange andre Foreteelser, er der saamænd en hel Del, der kan irritere en gevaldigt; men saadan er Livet nu engang. Men det, der er Spørgsmaalet, er, om der er nogen Rimelighed i, om man har Lov til at sige, at der her er et Irritationsmoment, hvad der jo overhovedet aldrig har været.

Vi har i Udvalget paa det ærede Medlem Hr. Pürschels Foranledning anmodet om, at man spurgte Universitetets Rektor, Universitetets Administrator og Polyteknisk Lærestalts Direktør om deres Syn paa dette, men de andre Partier har brutalt slaaet Kravet om at stille et saadant Spørgsmaal ned. Det, vi har ønsket, var, om man dog ikke kunde komme noget frem i Retning af ikke at lægge Korpset Hindringer i Vejen. Enhver kan sige sig selv, hvad en saadan Bestemmelse betyder for Medlemmerne af Akademisk Skyttekorps, som skal bestille noget, og som er til Øvelse fra Kl. 6—6½ til 7½—8, hvornaar det nu er; det er lagt noget frem i Forhold til, hvad det var i min Tid i Skyttekorpset. Hvorledes skal man lægge det til Rette, naar man skal gaa direkte til sin Bopæl og ikke maa gaa til sit Arbejde paa Universitetet? Men de 3 Partier har ikke villet være med, og vi har derfor stillet vort Underændringsforslag, og vi anmoder om, at man overvejer dette endnu en Gang.

Med Hensyn til Akademisk Skyttekorps og de frivillige Korps i øvrigt ønsker jeg ligeledes, ikke for at paakalde nogen Diskussion, at citere følgende af den højtærede Forsvarsministers Skrivelse:

„For Aflevering af disse Vaaben“ — „Gevær 1889 og lettere Skydevaaben — „og andre Vaaben er der i Overenskomsterne med samtlige frivillige Korps fastsat følgende Bestemmelser:

Automatiske Skydevaaben og eventuelle sværere Vaaben samt al Ammunition skal uden for selve den daglige Øvelsestid opbevares paa et i et militært Etablissement anvist Depot.

Gevær (Karabin) 1889 samt lettere Skydevaaben skal uden for Korpsenes Uddannelsesperioder opbevares paa ovennævnte Depot.

Korpserne har Ret til i Tilfælde af indre Uroligheder at deponere de udlaante Vaaben samt Vaaben, der maatte